

нѣкакъ-си... Григоре!.. Григоре!... А, иде. *(Изважда си главѣ-тъ изъ прозорицѣ-тъ)* Ела по скоро да счюпишь куфарь-тъ на врата-та, че Стойчѣ ма закличи отъ вѣнѣ. Иди по скоро у дома да земешъ брадвѣ-тъ..

Григорь *(отъ възг.)*.

Добрѣ, сегычкомъ щѣ додж.

Владыка-та *(съ надежбѣ на отърване).*

Добрѣ станѣ. Григорь ще счюпи куфарь-тъ, и азъ щѣ излѣжъ... *(Къмъ Кыракъ и Маргиолъ)* Кой-то и да дойде сетнѣ, вы да казвате, че мене ма й нѣмало тука и че на Стойча му са прѣсторило само... Разбрахте ли? Може и да са закълнете още, че ма й нѣмало тука; да не вы ъе страхъ отъ грѣхъ....

(Григорь влѣзва въ прустъ-тъ съ брадвѣ-тъ въ рѣкѣ и начева да чюпи куфарь-тъ).

Владыка-та *(затичъ са кждѣ врата-та и му выка отъ възг.)*.

По скоро, по скоро, Григоре! Отърви ма по скоро отъ тука, че азъ тебе нѣма да та забравѣ; могѣ ти помогнѣ да станѣшь сетнѣ и ты владыка.

Григорь *(отъ прустѣ-тъ).*

Ама, Деспоти му, ты може сега, като ти ъ допрѣло, да ми обричѣшь много, па сетнѣ нищо да н' направишь.